

УДК 347.77.001.76:334.711

**ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК
ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА**

Капранова Лариса Григорівна, в.о. завідувача кафедри економічної теорії та інтелектуальної власності, ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет», к.е.н., доцент

Kapranova L., Head of the Department of Economic Theory and intellectual property SHEE "PSTU", Ph.D., associate professor

Kapranova L. The impact of intellectual property on the innovative development of industrial enterprises.

In work the essence of the term "intellectual property was determined. Approaches to its determination were considered. The main regulations were provided in the sphere of intellectual property. It is noted that intellectual activities are creative activities, and creativity is a purposeful mental work of the person which is resulted qualitatively new and differs in originality, originality, uniqueness. The higher the intellectual potential of an individual is, the more valuable the results of his creative activities - intellectual property. It is determined that creative activities of the person are directed on development and deployment absolutely anything new that wasn't generally yet. That is it is about innovations. The range of approaches to conceptualization of innovations were given. It is noted that the innovation is a process of creation new and high-quality updating of already created goods, services, technologies, methods of management and the organization of production process, training which qualitatively influence a production process, public welfare and environment. The analysis of creation and use of advanced technology and objects of intellectual property right is given in the entities of Ukraine. The conclusion is made that weak legal protection of intellectual property, and absence of financial motivation negatively influences innovative process of industrial enterprises in Ukraine.

Капранова Л.Г. Вплив інтелектуальної власності на інноваційний розвиток промислового підприємства.

В роботі визначено сутність терміну «інтелектуальна власність». Розглянуто підходи до його визначення. Наведено основні нормативні акти у сфері права інтелектуальної власності. Зазначено, що інтелектуальна діяльність - це творча діяльність, а творчість - це цілеспрямована розумова робота людини, результатом якої є щось якісно нове, що відрізняється неповторністю, оригінальністю, унікальністю. Чим вищий інтелектуальний потенціал індивідуума, тим цінніші результати його творчої діяльності - інтелектуальна власність. Визначено, що творча діяльність людини направлена на розробку і впровадження абсолютно чогось нового, чого ще не існувало в загалі. Тобто мова йде про інновації. Наведено спектр підходів до концептуалізації інновацій. Зазначено, що інновація – це: процес створення нових і якісне оновлення вже створених товарів, послуг, технології, методів управління та організації виробничого процесу, підготовки кадрів, які якісно впливають на процес виробництва, суспільний добробут та на навколишнє середовище. Наведено аналіз створення та використання передових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності на підприємствах України. Зроблено висновок, що слабкий правовий захист інтелектуальної власності, та відсутність фінансової мотивації негативно впливає на інноваційний процес промислових підприємств в Україні.

Капранова Л. Влияние интеллектуальной собственности на инновационное развитие промышленного предприятия.

В работе определена сущность термина «интеллектуальная собственность».

Рассмотрены подходы к его определению. Приведены основные нормативные акты в сфере интеллектуальной собственности. Отмечено, что интеллектуальная деятельность - это творческая деятельность, а творчество - это целенаправленная умственная работа человека, результатом которой является что, то качественно новое, отличающееся неповторимостью, оригинальностью, уникальностью. Чем выше интеллектуальный потенциал индивидуума, тем ценнее результаты его творческой деятельности - интеллектуальная собственность. Определено, что творческая деятельность человека направлена на разработку и внедрение абсолютно чего, то нового, чего еще не было вообще. То есть, речь идет об инновациях. Приведены спектр подходов к концептуализации инноваций. Отмечено, что инновация - это: процесс создания новых и качественное обновление уже созданных товаров, услуг, технологии, методов управления и организации производственного процесса, подготовки кадров, которые качественно влияют на процесс производства, общественное благосостояние и на окружающую среду. Приведен анализ создания и использования передовых технологий и объектов права интеллектуальной собственности на предприятиях Украины. Сделан вывод, что слабая правовая защита интеллектуальной собственности, и отсутствие финансовой мотивации негативно влияет на инновационный процесс промышленных предприятий в Украине.

Постановка проблеми. В умовах глобальних трансформаційних процесів які диктують правила гри на світових ринках проблеми інноваційного розвитку країни стають на перше місце. Конкурентоспроможність країни і зокрема окремої галузі значною мірою залежить від того наскільки технічно і технологічно вони розвинені, як впроваджуються нові технології у виробництво та здатністю до інноваційного розвитку. Інноваційний розвиток промислового підприємства в певній мірі залежить від комерціалізації технологій. Тобто коли винахід, технологія стає об'єктом інтелектуальної власності. Сама ж по собі інтелектуальна власність, це пер за все правовий термін, який вказує на закріплені законом права на результати творчої діяльності.

Загальною проблемою для промислових підприємств України і зокрема для металургійної галузі є застаріле обладнання і технології виробництва. В контексті цього проблема збільшення частки нематеріальних активів (об'єктів інтелектуальної власності) є першочерговим завданням для промислових підприємств України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням в сфері інтелектуальної власності в різні роки було присвячено праці відомих зарубіжних та вітчизняних вчених таких як Каміл Ідріс, Вачевський М.В., Дмитришин В., Бутнік-Сіверський О.Б., Гупин В., Баранчев В., та її впливу на інновації та інноваційний розвиток в різні роки були присвячені роботи відомих зарубіжних та вітчизняних вчених таких як Й. Шумпетер, Б. Є. Патон, З. С. Варналій, О. І. Амоша, М. Ю. Макогон, О. С. Власик, О. І. Дідченко, О. М. Анісімова та ін.

Ціллю статті є визначення впливу інтелектуальної власності на інноваційний розвиток промислового підприємства.

Результати дослідження. На сучасному етапі головною проблемою інноваційного розвитку є невизначеність у пріоритетах розвитку як окремих галузей так і в цілому всієї національної економіки. Відсутність чіткого механізму фінансування, впровадження і реалізації нових технологій і технологічних рішень, скорочення наукових кадрів – всі ці моменти негативно впливають на інноваційний розвиток держави.

З моменту прийняття незалежності в Україні відбувається стійка тенденція до скорочення фінансування науки — відповідно до законодавства України питома вага асигнувань на НДДКР складає 1,7% ВВП [1, стаття 34], що за абсолютними показниками поступається не тільки розвинутих країнам, а й країнам, що розвиваються. [1]

Україна займає досить стабільні позиції в таких галузях економіки як металургія, хімічна промисловість, виробництво військової і спеціалізованої техніки, авіабудування і космічні технології, та ін.

У теж час, не слід заперечувати, що своїми успіхами українська економіка в значній мірі зобов'язана могутній виробничій і науково-технічній базі, яка дісталася їй у спадок від Радянського Союзу, а також значним запасам природних ресурсів і кваліфікованої робочої сили. Сьогодні вплив цих чинників зберігається, але вони поступово вичерпуються. Більш того, Україна стикається з посиленням конкуренції на ринках, де її позиції є традиційно сильними. [1]

Щоб бути конкурентоспроможними на світових ринках промислові підприємства повинні дотримуватись тих вимог, що висувають міжнародні організації такі як СОТ, ВОІВ та інші.

В Україні досить довго не дотримувались прав інтелектуальної власності. Перша спроба навести лад у цій сфері в Україні приходиться на 1991 рік, так вперше термін „інтелектуальна власність" було використано в Законі України „Про власність" від 7.02.1991 року.

До основних нормативних актів у сфері права інтелектуальної власності можна віднести наступні: Конституція України; Кодекси України: Цивільний, Господарський та Митний; Закон України «Про авторське право і суміжні права»; Закон України «Про видавничу справу»; Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів»; Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні»; Закон України «Про електронний цифровий підпис»; Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції»; Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах»; Закон України «Про інформаційні агентства»; Закон України «Про інформацію»; Закон України «Про кінематографію»; Закон України «Про науково-технічну інформацію»; Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу»; Закон України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»; Закон України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»; Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»; Закон України «Про охорону прав на промислові зразки»; Закон України «Про охорону прав на сорти рослин»; Закон України «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем»; Закон України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки»; Закон України «Про рекламу»; Закон України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних»; Закон України «Про систему суспільного телебачення і радіомовлення України»; Закон України «Про телебачення і радіомовлення».

Але, на протязі свого існування людство не вперше робило спробу врегулювати відносини власності у інтелектуальній сфері. Так на думку авторів [4], перша спроба була зроблена в Англії з прийняттям першого патентного закону «Статус монополії» у 1623 році, далі у 1791 році побідний закон приймає уряд Франції. Росія приймає перший закон в сфері інтелектуальної власності у 1812 році «Про привілеї на різні винаходи і відкриття в ремеслах і мистецтвах»

Як зазначає Каміл Ідріс, інтелектуальна власність є результатом інноваційної діяльності, заснованої на існуючих знаннях, результатом творчих удосконалень того, що успішно використовувалось в минулому, або результатом застосування нових творчих форм вираження для колишніх ідей і концепцій. [3]

Інтелектуальна власність – це закріпленні законом права на результати творчої діяльності людини. [4]

Під терміном інтелектуальна власність Потехіна В.О. пропонує розуміти сукупність виключних прав на результати інтелектуальної діяльності, яка охоплює авторське право і суміжні права, а також промислову власність. [5, С.8]

Орлюк О.П. стверджує, що інтелектуальна власність (результати інтелектуальної діяльності) є результатом інтелектуальної, творчої діяльності, що відповідає вимогам чинного законодавства. Лише у такому разі їй надається правова охорона. [6]

На думку Цибульова П.М., інтелектуальна власність у широкому розумінні означає закріплені законом права на результати інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій, літературній і художній областях. [7]

Таким чином, можна визначити, що термін інтелектуальна власність є більш за все правовою категорією, яка є правом на результатом творчої діяльності людини.

Інтелектуальна діяльність - це творча діяльність, а творчість - це цілеспрямована розумова робота людини, результатом якої є щось якісно нове, що відрізняється неповторністю, оригінальністю, унікальністю. Чим вищий інтелектуальний потенціал індивідуума, тим цінніші результати його творчої діяльності - інтелектуальна власність. [7]

Необхідно підкреслити, що під інтелектуальною власністю розуміють не результат інтелектуальної діяльності людини як такий, а право на цей результат.

Творча діяльність людини направлена на розробку і впровадження абсолютно чогось нового, чого ще не існувало в загалі. Тобто мова йде про інновації.

Термін інновації вперше використав відомий австрійський економіст Йозеф Шумпетер, у своїй праці «Теорія економічного розвитку» (1911 р.).

Innovation (англ.) – утворено з двох слів – латинського «новація» (новизна, нововведення) і англійського префікса «ін», що означає «в», «введення». Тому, у перекладі з англійського «інновація» означає: введення нового, відновлення.

Інновації розглядаються з різних точок зору: у зв'язку з технологіями, комерцією, соціальними системами, економічним розвитком і формуванням політики. Відповідно, в науковій літературі існує широкий спектр підходів до концептуалізації інновацій. В табл. 1 наведені деякі з цих підходів:

Таблиця 1

Спектр підходів до концептуалізації інновацій [1]

<p>Закон України «Про інноваційну діяльність» N 40-IV від 04.07.2002 року</p>	<p>Інновації - новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентноздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери;</p>
<p>Дідківська Л. І., Головка Л. С. Державне регулювання економіки: Навч. посіб. – К.: Знання, 2007. – 214 с.</p>	<p>Інновація – це нововведення у будь-якій сфері людської діяльності завдяки впровадженню результатів науково-технічного прогресу, технологічного оновлення та вдосконалення управління й організації виробничих процесів.</p>
<p>Петрович Й. М., Кіт А. Ф. та ін. Економіка підприємства: Підручник /За заг. ред. Й. М. Петровича. – Львів: «Магнолія 2006», 2007. – 580 с.</p>	<p>Інновації – це процес постійного оновлення в усіх сферах діяльності підприємства, Інновації включають в себе не лише технічні й технологічні розробки, але й усі зміни, що сприяють поліпшенню діяльності підприємства (нові товари, нові послуги, нові сприятливі умови для клієнтів і т. д.)</p>
<p>Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент. Учебник, 4-е изд. – СПб.: Питер, 2003. – 400 с.</p>	<p>Інновація – кінцевий результат впровадження нововведення з ціллю зміни об'єкту управління та отримання економічного, соціального, екологічного, науково технічного або іншого виду ефекту.</p>

Активізація інноваційної діяльності: організаційно-правове та соціально-економічне забезпечення: Монографія / О. І. Амоша, В. П. Антонюк, А. І. Землянкін та ін. /НАН України. Ін-т економіки пром-сті. – Донецьк, 2007. - 328 с.	Інновація – винахід, який далі стає ядром підприємницької ідеї.
Павленко І. А. Інноваційне підприємництво у трансформаційній економіці України: Монографія. – К.: КНЕУ, 2007. – 248 с.	Інновація – це об’єктивна економічна категорія теорії інноваційного підприємництва, яка характеризує якісну зміну продуктивних сил і виробничих відносин на основі впровадження прогресивних досягнень науки, техніки, технології, що забезпечують економію витрат, підвищення продуктивності праці, удосконалення організаційно правового механізму економічної діяльності, кращу якість та конкурентоспроможність вітчизняних товарів, робіт і послуг.

Якщо узагальнити результати табл. 1, то можна визначити, що інновація – це: процес створення нових і якісне оновлення вже створених товарів, послуг, технології, методів управління та організації виробничого процесу, підготовки кадрів, які якісно впливають на процес виробництва, суспільний добробут та на навколишнє середовище.

Інноваційна активність країни складається з інноваційної активності окремих підприємств. Впровадження інновацій значною мірою залежить від того наскільки вітчизняні підприємства готові це робити. Сучасний стан та негативні тенденції, що склалися у сфері інноваційної діяльності підприємств є наслідком розриву зв’язків між країнами колишнього СРСР, закриттям науково-дослідних інститутів, слабким фінансуванням або відсутністю фінансуванням науково-дослідних розробок з боку держави.

У 2014р. кількість підприємств та організацій України, які займалися створенням і використанням передових технологій та об’єктів права інтелектуальної власності (далі – ОПВ), а також використанням раціоналізаторських пропозицій, становила 1757, з яких понад дві третини – промислові підприємства.

Таблиця 2

Кількість підприємств, які займалися створенням і використанням передових технологій та ОПВ, використанням раціоналізаторських пропозицій, за видами економічної діяльності [8]

	Усього	Кількість підприємств, які створили передові технології	Кількість підприємств, які використовували передові технології	Кількість підприємств, у яких використані ОПВ	Кількість підприємств, у яких використані раціоналізаторські пропозиції
Усього	1757	106	1636	333	100
Промисловість	1197	44	1127	222	75
Добувна промисловість і розроблення кар’єрів	33	2	30	7	5
Переробна промисловість	1016	41	954	200	64
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	95	1	91	8	4
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	53	–	52	7	2
Оптова та роздрібна торгівля;	5	–	5	–	–

ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів					
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	218	1	203	24	14
Інформація та телекомунікації	83	9	71	7	–
Професійна, наукова та технічна діяльність з неї	184	32	172	52	2
Наукові дослідження та розробки	88	27	78	46	2
Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування	2	–	1	–	–
Освіта	46	18	39	23	4
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	21	1	18	4	4
Надання інших видів послуг	1	1	–	–	–

* Джерело: Державна служба статистики. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Таблиця 3.

Кількість створених передових технологій та кількість охоронних документів на ОПІВ у створених технологіях за видами економічної діяльності [8]

(од)

	Кількість створених технологій				Кількість охоронних документів у створених технологіях на		
	Усього	з них			винахід	корисну модель	промисловий зразок
нові для України		принципово нові	за державним контрактом				
Усього	309	279	30	65	162	418	189
Промисловість	99	85	14	6	38	47	165
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	3	3	–	–	–	–	–
Переробна промисловість	94	82	12	6	38	47	165
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	2	–	2	–	–	–	–
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	–	–	–	–	–	–	–
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	1	1	–	–	–	1	–
Інформація та телекомунікації	15	14	1	–	1	1	–
Професійна, наукова та технічна діяльність з неї	106	93	13	33	42	119	7
Наукові дослідження та розробки	93	81	12	33	32	93	1
Освіта	82	80	2	26	78	221	1

Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	1	1	–	–	2	1	–
Надання інших видів послуг	5	5	–	–	1	28	16

* Джерело: Державна служба статистики. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Загальна кількість створених технологій становила 309 одиниць, з них 90,3% – нові для України, 21% створювалися за державним контрактом. Кожна п'ята технологія була створена підприємствами і організаціями м.Києва, 21,7% – Харківської, 10,7% – Дніпропетровської, по 6,5% – Донецької і Миколаївської, 5,2% – Полтавської областей. Для використання у переробній промисловості створено 43,4% передових технологій, у професійній, науковій та технічній діяльності – 23,3%, у галузі охорони здоров'я та надання соціальної допомоги – 12,0%, інформації та телекомунікацій – 5,8%.

На створені передові технології в цілому або на їх елементи було видано 769 охоронних документів. Найбільшу кількість охоронних документів на винаходи отримали підприємства Івано-Франківської області (19,8% загальної кількості винаходів), м.Києва (17,3%), Харківської (16,0%) і Дніпропетровської (10,5%) областей, на корисні моделі – Івано-Франківської (25,8%), Харківської (18,4%), Полтавської (14,6%) областей та м.Києва (11,0%), на промислові зразки – Тернопільської (76,7%) та Івано-Франківської (8,5%) областей і м.Києва (5,8%).

Таблиця 4

Кількість створених передових технологій та охоронних документів на ОПІВ у створених технологіях за видами технологій [8]

(од)

	Кількість створених передових технологій	Кількість охоронних документів у створених технологіях на		
		винахід	корисну модель	промисловий зразок
Усього	9	162	418	189
Проектування та інжиніринг	55	21	43	1
Виробництво, обробка та складання	80	22	68	162
Автоматизоване транспортування матеріалів і деталей, здійснення автоматизованих вантажно-розвантажувальних операцій	4	–	3	–
Апаратура автоматизованого спостереження і/чи контролю	6	6	1	–
Комунікації та управління	31	11	4	–
Виробнича інформаційна система	9	–	–	–
Інтегроване управління та контроль	11	20	11	–
Нанотехнології	20	31	15	1
Охорона здоров'я	50	29	189	–
Інші	43	22	84	25

* Джерело: Державна служба статистики. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

У 2014р. 1636 підприємств використовували у своїй діяльності передові технології, з яких кожне четверте зосереджене у Харківській області, кожне десяте – у м.Києві, 7,5% – в Одеській, 6,2% – Черкаській, 5,3% – Житомирській, 5,4% – Дніпропетровській і 5,1% – у Закарпатській областях. Загальна кількість таких технологій становила 17442 одиниці. Понад три чверті з них використано підприємствами переробної промисловості, дві третини з яких – підприємствами машинобудування, металургійного виробництва та виробництва готових металевих виробів, крім машин і устаткування, 6,3% – організаціями з професійної, наукової

та технічної діяльності, 4,3% – підприємствами транспорту, складського господарства, поштової та кур'єрської діяльності, 3,3% – установами освіти. У розрізі регіонів найбільша кількість передових технологій використовувалась у м.Києві (39,7%), Харківській (14,7%) і Дніпропетровській (9,5%) областях.

Таблиця 5

Кількість підприємств, які використовували передові технології, та використаних передових технологій за видами економічної діяльності [8]

(од)

	Кількість підприємств, які використовували технології	Кількість використаних технологій	Кількість винаходів у використуваних технологіях	
			за весь час упровадження	у т.ч. у звітному році
Усього	1636	17442	1218	149
Промисловість	1127	14246	511	25
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	30	197	2	–
Переробна промисловість	954	13516	496	21
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	91	391	9	3
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	52	142	4	1
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	5	14	–	–
Транспорт, складське господарство, пошта та кур'єрська діяльність	203	754	7	1
Інформація та телекомунікації	71	242	15	5
Професійна, наукова та технічна діяльність з неї	172	1507	203	13
Наукові дослідження та розробки	78	730	144	13
Освіта	39	579	49	19
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	18	98	7	3

* Джерело: Державна служба статистики. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Кількість винаходів у використуваних технологіях за весь час упровадження становила 1218 одиниць, у тому числі 149 – у звітному році.

Із загальної кількості використуваних технологій 43,5% були новими (їхній термін упровадження становив до 3 років включно), майже кожна четверта технологія використовувалася 10 років і більше. Вітчизняними підприємствами найбільше (40,1%) використано передових технологій групи «Виробництво, обробка та складання», майже дві третини яких нові. Кожна друга технологія групи «Інтегроване управління та контроль» і «Автоматизоване транспортування матеріалів і деталей, здійснення автоматизованих вантажно-розвантажувальних операцій» була новою.

Таблиця 6

Кількість використаних передових технологій за видами технологій за терміном упровадження [8]

	Усього	У т.ч. за терміном упровадження, (од)				
		до 1 року	від 1 до 3 років	від 4 до 5 років	від 6 до 9 років	10 років і більше
Усього	17442	3566	4019	2585	2664	4608
Проектування та інжиніринг	1911	127	462	368	460	494
Виробництво, обробка та складання	7097	2854	1742	763	735	1003

Автоматизоване транспортування матеріалів і деталей, здійснення автоматизованих вантажно-розвантажувальних операцій	151	20	54	25	27	25
Апаратура автоматизованого спостереження і/чи контролю	781	115	257	162	138	109
Зв'язок та управління	4514	287	1060	943	1046	1178
Виробнича інформаційна система	383	28	112	57	99	87
Інтегроване управління та контроль	220	32	78	52	34	24
Нанотехнології	51	2	17	2	11	19
Охорона здоров'я	526	73	139	176	90	48
Інші	1808	28	98	37	24	1621

* Джерело: Державна служба статистики. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

У 2014р., крім передових технологій, 333 підприємства України у своїй діяльності використали 1808 винаходів, 17,8% яких створено за рахунок коштів державного бюджету, 2620 корисних моделей (32,6%), 558 промислових зразків (1,1%).

Найбільше фактів використання підприємствами винаходів зафіксовано в Харківській (25,9%) і Донецькій (16,5%) областях та в м.Києві (15,6%), корисних моделей – у Харківській (46,1%), Донецькій (13,2%) і Вінницькій (11,7%) областях, промислових зразків – у Тернопільській (26,3%), Львівській (9,9%), Харківській (9,5%) областях та в м.Києві (15,8%). У розрізі видів економічної діяльності майже 60% винаходів впроваджувалося на підприємствах переробної промисловості, 15,3% – в організаціях, що виконували наукові дослідження і розробки, 14,3% – в установах освіти; більше 40% корисних моделей – в освітніх установах, третина – на підприємствах переробної промисловості та 17,4% – у організаціях, що виконували наукові дослідження і розробки; 94% промислових зразків – на підприємствах переробної промисловості.

Висновок. Слабкий правовий захист інтелектуальної власності, та відсутність фінансової мотивації негативно впливає на інноваційний процес промислових підприємств в Україні. Так, з загальної кількості створених технологій яка у 2014 року становила 309 одиниць, з них 90,3% – нові для України, і тільки 21% створювалися за державним контрактом.

Таким чином, більшість нових технологій що використовувалось в Україні було куплено за кордоном, тобто ми продовжуємо фінансування не своєї науки, а підтримуємо науку провідних держав світу. Такий стат призведе до остаточного занепаду української науки. А останні спроби влади реорганізації у сфері інтелектуальної власності до повної безграмотності у цій сфері.

Список використаних джерел:

1. Капранова Л. Г. Інноваційна складова розвитку металургійної галузі України / Л. Г. Капранова // Проблемы и перспективы развития сотрудничества между странами Юго-Восточной Европы в рамках Черноморского экономического сотрудничества и ГУАМ : сборник научных трудов. – Одесса-Донецк : ДонНУ, РФ НИСИ в г. Одесса, РФ НИСИ в г. Донецк, 2008. – С. 770 – 776.
2. Бутнік-Сіверський О. Б. Трансформація інтелектуальної власності в інноваційний продукт [Електронний ресурс] / О. Б. Бутнік-Сіверський // Інтелектуальний капітал. – № 5. – 2003. – С. 3-12. – Режим доступу: <http://www.ndiiv.org.ua/ua/library/view-transformatsija-intelektualnoji-vlasnosti-v-innovatsiynnyy-produkt.html>
3. Каміл І. Інтелектуальна власність – потужний інструмент економічного зростання : пер. з англ. / Ідріс Каміл; Всесвітня організація інтелектуальної власності.нглійської. – Київ : Прок-бізнес Укрпатент, 2006. – 371 с.

4. Вачевський М. В. Інтелектуальна власність: теорія і практика інноваційної діяльності : підручник / М. В. Вачевський, В. Г. Кремень, В. М. Мадзігон та ін.; за ред. проф. М. В. Вачевського. — К. : ВД Професіонал, 2005. — 448 с.
5. Потехіна В. О. Інтелектуальна власність : навчальний посібник / В. О. Потехіна. — К. : Центр учбової літератури, 2008. — 414 с.
6. Право інтелектуальної власності : Акад. курс : підруч. для студ. вищих навч. закладів / О. П. Орлюк, Г. О. Андрощук, О. Б. Бутнік-Сіверський та ін.; за ред. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцького. — К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. — 696 с.
7. Цибульов П.М. Основи інтелектуальної власності : навч. посібник для вузів / П. М. Цибульов ; Інститут Інтелектуальної власності і права. — 4-е вид., перероб. і доп. — К. : ІВП, 2005. — 107 с. .
8. Створення та використання передових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності на підприємствах України [Електронний ресурс] // Державна служба статистики : [Сайт]. — 2015. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

REFERENCES

1. Kapranova, L.G. (2008), Innovatsiyna warehouses rozvitku metallurgical industry of Ukraine, Problems and prospects of development of cooperation between the countries of South-Eastern Europe under the Black Sea Economic Cooperation, and GUAM: collection of scientific papers, Odessa, Donetsk, Donetsk National University, Russian NISI in Odessa, Russian NISI in Donetsk, pp.770 - 776.
2. Butnik-Siversky O.B.(2003), Transformation of intellectual property in innovative product, Intelektual kapital, No. 5, pp. 3-12, available at: <http://www.ndiiv.org.ua/ua/library/view-transformatsija-intelektualnoji-vlasnosti-v-innovatsiynny-produkt.html>
3. Kamil I. (2006), Intellectual property - bearing-down instrument ekonomichnogo zrostannya: lane. s English, World Intellectual Property Organization, Kiev: Prock-BIZNES Ukrpatent, 371 p.
4. Vachevsky M. V. (2005) Intellectual property: theory and practice innovative activities: pidruchnik , in Vachevskogo M.V. (Ed.), HP Profesional, Kyiv, 448 p.
5. Potehina V. O. (2008), Intellectual property: navchalny posibnik,Center uchbovoї literaturi, Kyiv, Ukraine, 414 p.
6. Right of Intellectual property: (2007), pidruch. for students. vischih navch. zakladiy, in Orlyuk O.P. and Svyatotskogo O.D. (Ed.), Vidavnichy Dim "In Jure", 696 p.
7. Tsibulya P.M. (2005), Basics of Intellectual property: navch. posibnik for vuziv, Institut Intellectual property and law, 4th appearance.,IIVP, Kyiv, Ukraine, 107 p. .
8. Creation and use of advanced technologies objects of intellectual property Ukraine (2015) , State Statistics Service, available at: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Keywords: intellectual property, technology, innovation, innovative activities, intellectual activity, innovation activity.

Ключові слова: інтелектуальна власність, технологія, інновації, інноваційна діяльність, інтелектуальна діяльність, інноваційна активність.

Ключевые слова: интеллектуальная собственность, технология, инновации, инновационная деятельность, интеллектуальная деятельность, инновационная активность.